

Ewangelia Jana

Глава 1

1. Спочатку було слово, і слово було в Бога, і слово було Богом. 2. Воно було споконвіку в Бога. 3. Через нього все постало; а без нього не постало нічого з того, що постало. 4. У ньому було життя - і життя було світлом для людей, 5. а світло світить у темряві, і темрява його не огорнула. 6. З'явився чоловік, посланий від Бога; ім'я йому - Іван. 7. Він прийшов для свідчення, - щоб свідчити про світло, щоб усі повірили через нього. 8. Не був він світлом, а тільки щоб свідчити про світло. 9. Правдивим світлом був той, хто освітлює кожну людину, що приходить на світ. 10. У світі був, і світ через нього постав, але світ його не пізнав. 11. До своїх прийшов - і свої його не прийняли. 12. А тим, які прийняли його, дав владу стати Божими дітьми, тим, які вірять у його ім'я. 13. Вони не народилися ні з крові, ні з тілесного бажання, ані з бажання чоловіка, - але від Бога. 14. І слово стало тілом, і замешкало між нами, і ми бачили славу його, славу як єдинородного від Батька, сповненого ласки й правди. 15. Іван свідчить про нього, закликаючи і кажучи: Він той, про кого я говорив, що він іде за мною й переді мною був, бо був раніше від мене. 16. Бо з його повноти ми всі одержали ласку за ласкою. 17. Бо закон даний був через Мойсея, а ласка й правда прийшли через Ісуса Христа. 18. Бога ніхто ніколи не бачив; але єдинородний Бог, який є в лоні Батька, - він визнав. 19. Це - свідчення Івана, коли юдеї з Єрусалима послали до нього священників і левитів, щоб запитати його: Хто ти є? 20. І визнав, не зрікся, визнав: Я - не Христос. 21. І запитали його: То хто ж ти? Чи не Ілля? Відповів: Ні. Чи ти пророк? Відповів: Ні. 22. Сказали йому: Хто ж ти такий? Щоб дали ми відповідь тим, які послали нас. Що скажеш про себе самого? 23. Відповів: Я голос того, що волає в пустині: Рівняйте дорогу Господеві, - як ото сказав був пророк Ісаї. 24. Були й послані від фарисеїв. 25. Запитали його, і сказали йому: Чому хрестиш, коли ти не Христос, не Ілля і не пророк? 26. Іван відповів їм, кажучи: Я хрещу водою, але серед вас стоїть той, кого ви не знаєте, 27. який іде за мною, [але був ще до мене,] - я йому не гідний розв'язати ремінця на взутті. 28. Це сталося у Витанії, на другім боці Йордану, де Іван хрестив. 29. Наступного дня він бачить Ісуса, який іде до нього, і каже: Ось ягня Боже, що бере на себе гріх світу. 30. Це той, про кого я казав, що за мною йде чоловік, який був ще до мене, був раніше від мене. 31. Я не знав його, але я прийшов хрестити водою, щоб він з'явився Ізраїлеві. 32. І засвідчив Іван, промовляючи: Бачив я Духа, що сховався, мов голуб із неба, і який зостався на ньому. 33. Я не знав його, але той, хто послав мене хрестити водою, сказав мені: Над ким побачиш Духа, що сходить і перебуває над ним, - той є тим, хто хрестить Духом Святим. 34. Так я побачив і засвідчив, що він і є Божим Сином. 35. Наступного дня знову стояв Іван з двома своїми учнями. 36. Побачивши Ісуса, що йшов, промовив: Ось Боже ягня. 37. І почули це обидва його учні, як він казав - і пішли за Ісусом. 38. Ісус же, обернувшись і побачивши, що вони за ним ідуть, каже їм:

Чого шукаєте? Вони сказали йому: Равві, - що в перекладі означає Учителю, - де ти живеш?
39. Каже їм: **Ходіть і побачите.** Прийшли й побачили, де він жив, побули в нього той день;
40. було це близько десятої години. Андрій, брат Симона - Петра, був одним із двох, які почули це від Івана і які пішли за ним. **41.** Він розшукав спочатку свого брата Симона й каже йому: Ми знайшли Месію - тобто в перекладі - Христа. **42.** Привів він його до Ісуса. Ісус, поглянувши на нього, сказав: **Ти Симон, син Івана; ти назвешся Кифою, - тобто в перекладі Петром каменем.**
43. Наступного дня забажав він піти в Галилею; знайшов там Пилипа та й каже йому Ісус: **Ходи за мною.** **44.** Пилип був з Витсаїди, з міста Андрія і Петра. **45.** Знаходить Пилип Натанайла й каже йому: Ми знайшли того, про кого Мойсей у законі написав і пророки, - Ісуса, Йосипового сина з Назарета. **46.** Сказав йому Натанайл: Чи може бути щось доброго з Назарета? Каже йому Пилип: Прийди й подивися. **47.** Побачив Ісус Натанайла, який ішов до нього, і каже про нього: **Ось справжній ізраїльтянин, який не має в собі підступности.** **48.** Каже йому Натанайл: Звідки мене знаєш? Відповів Ісус і сказав йому: **Ще до того, як закликав тебе Пилип, я бачив тебе, як ти був під смоковницею.** **49.** Відповів Натанайл [і сказав] йому: Равві, ти Син Божий, ти Цар Ізраїлю. **50.** Відповів Ісус і сказав йому: **Ти повірив тому, що я сказав тобі, що побачив тебе під смоковницею? Ще більше від цього побачиш!** **51.** І каже йому: **Щиру правду, щиро кажу вам: [відтепер] побачите відкрите небо, Божих ангелів, які підносяться і опускаються над Людським Сином.**

Глава 2

1. Третього дня було весілля в Кані Галилейській; була там мати Ісусова; **2.** на весілля був запрошений Ісус із своїми учнями. **3.** Як забракло вина, Ісусова мати каже до нього: Не мають вина. **4.** Каже їй Ісус: **Що з того мені й тобі, жінко? Ще не настала моя година.** **5.** Промовила його мати слугам: Зробіть, що тільки вам скаже. **6.** Лежали там шість кам'яних посудин на воду для юдейського очищення, кожна вміщала по дві або три міри. **7.** Каже їм Ісус: **Наповніть посудини водою.** І наповнили їх ущертв. **8.** Ще каже їм: **Тепер зачерпніть і занесіть старості.** Вони понесли. **9.** Коли староста покуштував воду, що стала вином, то не знав, звідки воно; слуги ж, які зачерпували воду, знали; кличе тоді староста молодого **10.** та й каже йому: Кожна людина подає спочатку добре вино, а гірше - як нап'ються; [а] ти зберіг добре вино дотепер. **11.** Такий початок чуд зробив Ісус у Кані Галилейській, показавши славу свою; і його учні повірили в нього. **12.** Після цього пішов до Капернаума - сам, його мати, його брати, його учні; і пробули там небагато днів. **13.** Наближалася юдейська Пасха - й Ісус пішов до Єрусалима. **14.** І знайшов у храмі тих, що продають овець, волів, голубів, і сидять мінійли. **15.** Зробивши бича з мотузків, вигнав усіх із храму, овець та волів, і розсипав гроші мінійлам, а столи поперевертав; **16.** тим, що продавали голубів, сказав: **Заберіть їх звідси, не робіть оселі мого Батька домом торгівлі.**

17. Згадали його учні, що написано: Ревність до твого дому з'їдає мене. 18. Відповіли на це юдеї і сказали йому: Який знак покажеш нам, що таке робиш? 19. Відповів Ісус і сказав їм: **Зруйнують цей храм - і за три дні я збудую його.** 20. Сказали юдеї: Сорок шість років будувався цей храм, а ти за три дні збудуєш його? 21. Він же говорив про храм свого тіла. 22. Коли він воскрес із мертвих, то згадали його учні ці його слова - і повірили і в Писання, і в мовлене Ісусом слово. 23. Коли ж був у Єрусалимі на святі Пасхи, то багато людей, коли побачили ті чуда, які він творив, повірили в його ім'я. 24. Сам же Ісус не звірявся їм, бо сам знав усе 25. й не потребував, щоб хтось свідчив про людину: адже сам знав, що було в людині.

Глава 3

1. Був один чоловік із фарисеїв, звався Никодимом, старшина юдейський. 2. Прийшов він до нього вночі і сказав йому: Равві, знаємо, що ти прийшов від Бога як Учитель, бо ніхто не може робити таких чуд, які ти робиш, коли б Бог не був з ним. 3. Відповів Ісус і сказав йому: **Щиру правду, щиру кажу тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства.** 4. Каже до нього Никодим: Як може людина, будучи старою, народитися? Чи може вона вдруге увійти до лона своєї матері й народитися? 5. Відповів Ісус: **Щиру правду, щиру кажу тобі: коли хто не народиться з води і Духа, не може увійти до Божого Царства.** 6. Народжене від тіла є тілом, а народжене від Духа є Духом. 7. Не дивуйся з того, що я сказав тобі: вам треба народитися згори. 8. Дух дме, де хоче, - і чуєш його голос; але не знаєш, звідки приходить і куди йде. Так буває з кожним, хто народжений від Духа. 9. Відповів Никодим і сказав йому: Як може це статися? 10. Ісус у відповідь промовив до нього: **Ти - учитель ізраїльський, і цього не знаєш?** 11. **Щиру правду, щиру кажу тобі, що те, що знаємо, - говоримо, і про те, що бачили, - свідчимо; та нашого свідчення не приймаєте.** 12. **Якщо про земне сказав вам і ви не вірите, то як повірите, якщо скажу вам про небесне?** 13. **Ніхто не піднісся на небо, - тільки той, що зійшов з неба: Син Людський, [що на небі].** 14. Як Мойсей підняв змію в пустині, так треба, щоб піднятий був Син Людський, 15. щоб кожний, хто вірить у нього, [не загинув, але] мав вічне життя. 16. Тому що Бог так полюбив світ, що дав [свого] єдинородного Сина, аби кожний, хто вірить у нього, не загинув, але мав вічне життя. 17. Бо Бог не послав [свого] Сина у світ, щоб судити світ, але щоб світ врятувався через нього. 18. Хто вірить у нього, не буде засуджений; а хто не вірить, той уже засуджений, бо не повірив в ім'я єдинородного Божого Сина. 19. Це і є суд, - що світло прийшло у світ, але люди краще полюбili темряву, ніж світло, бо їхні діла були погані. 20. Адже кожний, хто чинить зло, ненавидить світло, не приходить до світла, щоб його вчинки не були засуджені, [оскільки вони лукаві]. 21. А хто чинить правду, той іде до світла, щоб очевидними були його діла, бо вони зроблені по Божому. 22. Відтак прийшов Ісус з учнями в Юдею і з ними там перебував та хрестив. 23. Іван також хрестив в Еноні, що поблизу Салима, бо там було вдосталь води; люди приходили й

хрестилися; **24.** бо Іван [ще] не був укинтий до в'язниці. **25.** Виникла була суперечка між Івановими учнями та юдеями щодо очищення. **26.** Прийшли вони до Івана і сказали йому: Равві, той, що був з тобою на тім боці Йордану, про якого ти свідчив, - він хрестить і всі йдуть до нього. **27.** Відповів Іван і сказав: Людина не може нічого приймати, якщо не буде дано їй з неба. **28.** Ви самі мені свідчите про те, що я казав, що не є Христом, а лише посланий поперед нього. **29.** Хто має молоду, - є молодим; друг молодого, стоячи й слухаючи його, радіє від голосу молодого. Оце і є моя радість - вона тепер сповнилася. **30.** Йому належить зростати, а мені - зменшуватися. **31.** Хто приходить згори, - той над усіма. Хто є з землі, той земний і по-земному говорить. Хто приходить з неба, - той над усіма; **32.** те, що він побачив і почув, - про це й свідчить, але його свідчення ніхто не приймає. **33.** Хто ж прийняв його свідчення, той ствердив, що Бог є правдивий. **34.** Бо кого Бог послав, той говорить Божі слова, тому що [Бог] дає Духа щедро. **35.** Батько любить Сина і дав усе йому в руки. **36.** Хто вірить у Сина, той має вічне життя; а хто не вірить у Сина, той життя не побачить, але Божий гнів перебуває на ньому.

Глава 4

1. Щойно Ісус зрозумів, що фарисеї почули, ніби він збирає та хрестить учнів більше ніж Іван, **2.** - хоч сам Ісус не хрестив, а його учні, - **3.** то залишив він Юдею і знову пішов до Галилеї. **4.** Треба було йому перейти Самарією. **5.** Приходить до самарянського міста, що називається Сихар, - поблизу села, яке Яків дав був своєму синові Йосипові. **6.** Була там криниця Якова. Ісус, утомившись з дороги, сів отак при криниці. Було десь близько шостої години. **7.** Приходить жінка з Самарії по воду. Каже їй Ісус: **Дай мені напиться.** **8.** Бо учні його відійшли були до міста, щоб купити їжі. **9.** І мовила до нього жінка-самарянка: Як ти, будучи юдеєм, просиш пити в мене, коли я жінка-самарянка? Адже юдеї не спілкуються з самарянами. **10.** Відповів Ісус і сказав їй: **Коли б ти знала Божий дар і хто є той, що говорить тобі: Дай мені напиться - ти б просила в нього, і він дав би тобі живої води.** **11.** Каже йому жінка: Пане, не маєш відра і криниця глибока, - звідки маєш живу воду? **12.** Чи ти є більший за нашого батька Якова, - який дав нам криницю, і сам з неї пив, і сини його, і худоба його? **13.** Відповів Ісус і сказав їй: **Кожний, хто п'є цю воду, знову буде спраглий, 14. а хто питиме воду, яку я йому дам, не буде спраглим повік; бо вода, яку йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече до вічного життя.** **15.** Каже до нього жінка: Пане, дай мені цієї води, щоб я не була спрагла та не приходила сюди черпати. **16.** Каже їй [Ісус]: **Иди, поклич свого чоловіка і прихोдь сюди.** **17.** Відповіла жінка й сказала йому: Не маю я чоловіка. Каже їй Ісус: **Добре ти сказала, що не маєш чоловіка, 18. бо п'ятеро чоловіків мала, і той, якого нині маєш, не є твоїм чоловіком. Це ти правду сказала.** **19.** Каже жінка до нього: Пане, я бачу, що ти пророк. **20.** Наші предки вклонялися на цій горі, а ви кажете, що те місце, де треба кланятися, розташоване в Єрусалимі. **21.** Промовив Ісус до неї: **Жінко, вір мені, що надходить час, коли ні на цій горі, ні в**

Єрусалимі не вклонятиметесь Батькові. **22.** Ви кланяєтесь тому, кого не знаєте; ми ж кланяємося тому, кого знаємо, бо спасіння - від юдеїв. **23.** Але надходить час - і вже тепер він є, - коли правдиві поклонники поклоняться Батькові Духом і правдою; бо й Батько шукає собі таких поклонників. **24.** Бог є Духом - і хто йому поклоняється, повинен поклонятися духом і правдою. **25.** Відказує йому жінка: Знаю, що прийде Месія, який називається Христом; коли він прийде, то сповістить нам усе. **26.** Каже їй Ісус: **Я, що говорю з тобою, є ним.** **27.** І тоді надійшли його учні і дивувалися, що розмовляв із жінкою. Однак ніхто з них не спитав: Чого хочеш?, або: Навіщо говориш з нею? **28.** А жінка лишила своє відро, пішла до міста й каже людям: **29.** Ходіть та подивіться на чоловіка, який мені сказав усе, що я зробила; чи не є він, бува, Христос? **30.** Вийшли з міста й ішли до нього. **31.** Тим часом учні просили його, кажучи: Равві, їж. **32.** Він сказав їм: **Я маю їсти страву, якої ви не знаєте.** **33.** Учні перемовлялися між собою: Чи не приносив хто йому їсти? **34.** Каже їм Ісус: **Моя страва - чинити волю того, що послав мене, та довершити його справу.** **35.** Чи не кажете ви, що за чотири місяці настануть жнива? А я кажу вам: Підніміть ваші очі, погляньте на ниви, які вже половіють до жнив. **36.** Хто жне, той одержує винагороду і збирає плід для вічного життя, щоб разом раділи, хто сіє і хто жне. **37.** Бо тут справджується приказка: Один сіє, інший жне. **38.** Я послав вас жати там, де ви не трудилися; інші трудилися, а ви пожинаєте їхню працю. **39.** Багато самарян із того міста повірило в нього за слово, яке засвідчила жінка, що: Він сказав мені все, що я зробила. **40.** Ось чому, коли прийшли до нього самаряни, то просили його, щоб побув у них. І був там два дні. **41.** І ще чимало повірило за його слово. **42.** Жінці ж казали: Вже не через твоє свідчення віримо, бо самі чули і знаємо, що він є справжній рятівник світу - [Христос]. **43.** А через два дні пішов звідти, [і пішов] до Галилеї, **44.** бо сам Ісус засвідчив, що пророк не має пошани в своїй батьківщині. **45.** Отже, коли прийшов у Галилею, галилеяни прийняли його, побачивши все, що зробив у Єрусалимі на святі, - бо й вони ходили на свято. **46.** Отож, [Ісус] знову прийшов до Кани Галилейської, де перетворив був воду на вино. В Капернаумі був якийсь придворний, син якого нездужав. **47.** Почувши, що Ісус прийшов з Юдеї до Галилеї, він пішов до нього і просив [його], щоб завітав та зцілив його сина, що був при смерті. **48.** Ісус сказав до нього: **Якщо не бачите знаків і чудес, не вірите.** **49.** Каже до нього придворний: Господи, прийди хутчій, поки не померло моє дитя. **50.** Каже йому Ісус: **Іди, твій син живий.** [І] повірив чоловік у слово, яке сказав йому Ісус, і пішов. **51.** Зразу, як він входив, його раби зустріли його [і сповістили йому], кажучи, що його син живий. **52.** Запитав у них про годину, в якій йому покращало. Сказали йому, що вчора, о сьомій годині залишила його пропасниця. **53.** Зрозумів батько, що то була якраз та година, в якій сказав йому Ісус: **Твій син живий.** І повірив він сам і весь його дім. **54.** Це вже було друге чудо, що його звершив Ісус, прийшовши з Юдеї в Галилею.

Глава 5

1. Після цього було юдейське свято, й Ісус прийшов до Єрусалима. 2. Є в Єрусалимі біля овечої брами купіль, що по-юдейському називається Ветзата, вона має п'ять входів. 3. В них лежало багато недужих, сліпих, кривих, сухих, [які очікували хвилювання води. 4. Бо ангел Господній щороку сходив до купелі і збурював воду. Хто перший заходив після збурення води, той ставав здоровим, хоч би якою була його недуга.] 5. Був там один чоловік, що тридцять вісім років нездужав. 6. Ісус, побачивши його, як лежав, і збагнувши, що довго він уже хворіє, каже йому: **Чи хочеш одужати?** 7. Відповів йому недужий: Пане, не маю людини, яка б після збурення води кинула мене в купіль. Коли ж я приходжу, то інший уже заходить поперед мене. 8. Каже йому Ісус: **Устань, візьми лежанку свою і ходи.** 9. І чоловік тут же став здоровим, узяв свою лежанку й почав ходити. 10. Була тоді субота. Тому юдеї казали до того, що видужав: Нині субота, і не годиться тобі носити свою лежанку. 11. Він же відповів їм: Той, хто мене оздоровив, сказав мені: **візьми свою лежанку й ходи.** 12. Запитали його: Хто той чоловік, що сказав тобі **взяти й ходити?** 13. Оздоровлений не знав, хто він, бо Ісус увійшов у юрбу, що була на тім місці. 14. Згодом зустрів його Ісус у храмі й сказав йому: **Ось ти й видужав; більше не гріши, щоб з тобою чого гіршого не сталося.** 15. Пішов цей чоловік та сповістив юдеям, що його оздоровив Ісус. 16. І стали юдеї переслідувати Ісуса, [й намагалися його вбити] за те, що робив таке в суботу. 17. Ісус же відповів їм: **Мій Батько дотепер творить - і я творю.** 18. Отже, юдеї ще більше хотіли його вбити, - не тільки за те, що порушував суботу й що Бога називав своїм Батьком, роблячи себе рівним Богові. 19. Відповідав Ісус і говорив їм: **Щиру правду, щиру кажу вам: Син не може робити нічого сам від себе, лишень те, що бачить, як Батько робить; що він робить, - те й Син також робить.** 20. Бо Батько любить Сина і показує йому все, що сам робить; і покаже йому справи ще більші від цих, щоб ви дивувалися. 21. Отож, як Батько воскрешає мертвих і оживляє, так і Син, кого хоче, - оживляє. 22. Бо Батько не судить нікого, але дав Синові весь суд, 23. аби всі шанували Сина, як шанують Батька. Хто не шанує Сина, той не шанує і Батька, який його послав. 24. **Щиру правду, щиру кажу вам, що хто слухає моє слово і вірить у того, що послав мене, має вічне життя і на суд не приходить, але перейшов від смерти до життя.** 25. **Щиру правду, щиру кажу вам, що надходить година - і вона вже настала, - коли мертві почують голос Сина Божого і, почувши, оживуть.** 26. Бо як Батько має життя в собі, так дав і Синові мати життя в собі. 27. І дав владу йому [і] суд чинити, бо він є Людським Сином. 28. Не дивуйтеся цьому, бо настає час, коли всі, що в могилах, почують його голос; 29. і вийдуть ті, що робили добро, на воскресіння життя, а ті, що робили зло, - на воскресіння суду. 30. Не можу я сам від себе робити нічого: як чую, так і суджу, і мій суд справедливий, бо не домагаюсь своєї волі, але волю того, хто мене послав, - [Батька]. 31. Якщо я свідчу сам про себе, то моє свідчення неправдиве. 32. Є інший, хто свідчить про мене; і знаю, що свідчення, яким він свідчить про мене, правдиве. 33. Ви посилали були до Івана, і він засвідчив правду. 34. Втім, я не приймаю свідчення від людини, але кажу це для того, щоб ви були спасені.

35. Він був світильником, що горів і світив, ви ж хотіли порадуватися від його світла на якусь годину. 36. Я маю свідчення більше від Іванового, бо справи, які мені доручив Батько, щоб я їх виконав, - ті справи, які роблю, свідчать про мене, що Батько мене послав. 37. І сам Батько, який послав мене, засвідчив про мене. А ви голосу його ніколи не чули і виду його ніколи не бачили, 38. і не маєте його слова, яке перебувало б у вас, бо не вірите тому, кого він послав. 39. Дослідіть Писання; ви ж бо думаєте, що в них є вічне життя, - а вони свідчать про мене. 40. І не хочете прийти до мене, щоб мати життя. 41. Слави від людей не приймаю, 42. але знаю вас, що Божої любови не маєте в собі. 43. Я прийшов в ім'я мого Батька - і не приймаєте мене. Якщо ж інший прийде в своє ім'я, того приймете. 44. Як ви можете вірити, приймаючи один від одного славу, а не шукати слави, що від єдиного Бога? 45. Не думайте, що я звинувачуватиму вас перед Батьком; є той, хто вас осуджує, - Мойсей, на якого ви надієтеся. 46. Бо коли б ви повірили Мойсеєві, то вірили б і мені, бо він писав про мене. 47. Якщо ж не вірите його писанням, то як повірите моїм словам?

Глава 6

1. Після цього Ісус пішов на другий бік моря Тиверіядської Галилеї. 2. І за ним ішла велика юрба, бо бачили чуда, які робив над недужими. 3. Вийшов Ісус на гору й сидів там із своїми учнями. 4. Наближалася Пасха - юдейське свято. 5. Отже, Ісус, піднявши очі й побачивши, що велика юрба йде до нього, каже до Пилипа: **За що купимо хліби, щоб вони поживилися?** 6. Говорив це, випробовуючи його, бо сам знав, що хотів робити. 7. Відповів йому Пилип: Замало буде хліба за двісті динаріїв, щоб кожний щось трохи одержав. 8. Каже йому один із його учнів, Андрій, брат Симона-Петра: 9. Тут є [один] хлопець, який має п'ять ячмінних хлібів та дві рибини, але що це на таку кількість? 10. Промовив Ісус: **Розсадіть людей.** Було тут багато трави. Тож розсілися люди, числом яких п'ять тисяч. 11. Узяв Ісус хліби і, віддавши хвалу, подав [учням; учні ж] - тим, що розсілися; також і рибу, скільки бажали. 12. Коли наїлися, велів своїм учням: **Зберіть залишки, щоб ніщо не пропало.** 13. Зібрали й наповнили дванадцять кошиків шматками з п'ятьох ячмінних хлібів, що залишилися від тих, які їли. 14. Тоді люди, побачивши чудо, яке [Ісус] зробив, говорили, що він є правдивим пророком, який приходить у світ. 15. Ісус же, збагнувши, що хочуть прийти, взяти його й проголосити царем, відійшов знову сам на гору. 16. З настанням вечора його учні зійшли до моря, 17. увійшли до човна й попливли на другий бік моря, до Капернаума. Уже стемніло, а Ісус ще не приходив до них; 18. море розхвилювалося, бо подув великий вітер. 19. Коли пропливли десь зо двадцять п'ять чи тридцять стадій, побачили, Ісус йде по морю і наближається до човна, - і злякалися. 20. Він же каже їм: **Це я, не бійтеся.** 21. Хотіли взяти його до човна; тим часом човен пристав до берега, куди вони пливли. 22. Наступного дня юрба, що стояла з другого боку моря, побачила, що іншого човна там не було, крім [того] одного, [до якого

ввійшли його учні], **23.** і що Ісус не входив до човна з своїми учнями, а лише самі його учні пішли. Тим часом з Тиверіяди припливли інші човни поблизу того місця, де їли хліби, де Господь віддав хвалу. **24.** Коли люди побачили, що там нема ані Ісуса, ані учнів, вони самі посідали в човни й попливли до Капернаума, шукаючи Ісуса. **25.** Коли знайшли його по той бік моря, сказали йому: Равві, коли ти прибув сюди? **26.** Відповів їм Ісус і сказав: **Щиру правду, щиру кажу вам: шукаєте мене не тому, що побачили чуда, але тому, що їли хліб і наситилися.** **27.** Працуйте ж не на поживу, що гине, але на поживу, що залишається на вічне життя, які дасть вам Людський Син; бо **призначив його Бог Батько.** **28.** Спитали в нього: Що нам робити, аби чинити Божі діла? **29.** Відповів Ісус, сказав їм: **Те є Боже діло, щоб повірили ви в того, кого він послав.** **30.** Сказали йому: Яке знамення зробиш, щоб ми його побачили й повірили тобі? Що вчиниш? **31.** Наші батьки їли манну в пустині, згідно з написаним: хліб з неба дав їм їсти. **32.** Відказав їм Ісус: **Щиру правду, щиру кажу вам: не Мойсей дав вам хліба з неба, але мій Батько дає вам правдивий хліб з неба;** **33.** Божий хліб - це той, що сходить з неба і дає світові життя. **34.** Сказали тоді йому: Господи, давай нам завжди цей хліб. **35.** Сказав [же] їм Ісус: **Я є хліб життя; хто приходить до мене, - не зголодніє, і хто вірить у мене, - ніколи не матиме спраги.** **36.** Але я сказав вам, що ви хоч і бачили мене, але не вірите. **37.** Усе, що дає мені Батько, прийде до мене; і того, що приходить до мене, - не вижену, **38.** бо я зійшов з неба виконувати не мою волю, а волю того, хто мене послав - [Батька]. **39.** А воля того, що мене послав, - [Батька], - є та, щоб усе, дане мені ним, я не втратив, але воскресив останнього дня. **40.** Воля мого Батька та, щоб кожний, хто бачить Сина й вірить у нього, мав вічне життя; і я воскрешу його останнього дня. **41.** Ремствували на нього юдеї, бо сказав: **Я є хліб, що зійшов з неба,** **42.** - і казали: Чи це не Ісус, Йосипів син, батька й матір якого ми знаємо? Як же тепер каже [він]: **Я зійшов з неба?** **43.** Відповів Ісус і сказав їм: **Не ремствуйте між собою.** **44.** Ніхто не може прийти до мене, коли Батько, що мене послав, не притягне його, - і я воскрешу його останнього дня. **45.** Написано в пророків: І всі будуть навчені Богом. Кожний, хто чув Батька і навчився, приходить до мене. **46.** Не тому, що Батька хтось бачив; хіба лише той, що є від Бога, - він і бачив Батька. **47.** Щиру правду, щиру кажу вам, що хто вірить [у мене], той має вічне життя. **48.** Я є хлібом життя. **49.** Ваші батьки їли манну в пустині - і померли. **50.** Це ж є хліб, що сходить з неба, аби хто його споживе, - не вмер. **51.** Я живий хліб, що зійшов з неба; якщо хто споживе цей хліб, житиме вічно. Хліб, який я дам, - це моє тіло, [яке я віддам] за життя світу. **52.** Сперечалися між собою юдеї, кажучи: Як може він дати нам спожити своє тіло? **53.** Сказав їм Ісус: **Щиру правду, щиру кажу вам: якщо не споживатимете тіла Людського Сина і не питимете його крові, не матимете в собі життя.** **54.** Хто споживає моє тіло і п'є мою кров, той має вічне життя, - і я його воскрешу останнього дня. **55.** Бо моє тіло є правдивою поживою, а моя кров є правдивим напоєм. **56.** Хто споживає моє тіло і п'є мою кров, той перебуває в мені і я в ньому. **57.** Як ото послав мене живий Батько, - і я живу через Батька, - так і той, хто їстиме мене, житиме

через мене. **58.** Це хліб, що зійшов з неба. Не як батьки [ваші манну] споживали й померли; а хто споживатиме цей хліб, житиме вічно. **59.** Отак говорив він, навчаючи у Капернаумській синагозі. **60.** Чимало його учнів, почувши це, казали: Жорстока ця мова. Хто може його слухати? **61.** Ісус же, знаючи в собі, що його учні ремствують на нього, сказав їм: **Чи це вас спокушує?** **62.** А, як побачите, що Людський Син підноситься туди, де був раніше? **63.** Дух оживляє, а тіло не приносить жодної користі. Слова, які я вам сказав, є духом і життям. **64.** Але є деякі з вас, що не вірять. Ісус із самого початку знав, хто ті, що не вірять, і хто той, що його зрадить. **65.** І додав: **Задля цього сказав вам, що ніхто не може прийти до мене, якщо йому не було дано від [мого] Батька.** **66.** Віднині багато хто з його учнів відійшли геть і вже не ходили з ним. **67.** Тоді Ісус сказав дванадцятьом: **Чи й ви не хочете відійти?** **68.** Відповів йому Симон-Петро: Господи, до кого ж ми підемо? Ти ж бо маєш слова вічного життя; **69.** і ми повірили й пізнали, що ти є святий - [Син живого] Бога. **70.** Відповів їм Ісус: **Чи не дванадцятьох я вибрав? Але один з вас є дияволом.** **71.** Говорив він про Юду Симонового Іскаріота, бо саме він, будучи одним із дванадцятьох, мав його зрадити.

Глава 7

1. Після цього Ісус ходив Галилеєю; не хотів ходити по Юдеї, бо юдеї намагалися його вбити. **2.** А наближалось юдейське свято Кучок. **3.** І сказали йому його брати: Вийди звідси й піди до Юдеї, щоб і твої учні побачили діла, які робиш. **4.** Бо ніхто нічого не робить потайки, але сам шукає, як стати відомим. Якщо робиш таке, то вияви себе світові. **5.** Бо - і його брати не вірили в нього. **6.** На це каже їм Ісус: **Мій час іще не настав, але ваш час завжди готовий.** **7.** Світ не може вас ненавидіти. Мене ж він ненавидить, бо я свідчу про нього, що його діла злі. **8.** Ідіть на свято; я ж не піду на це свято, бо мій час іще не виповнився. **9.** Сказавши це, сам лишився в Галилеї. **10.** Коли ж його брати пішли на свято, то й він пішов, але не явно, а наче потайки. **11.** Юдеї шукали його під час свята й питали: Де він? **12.** І була про нього велика суперечка між людьми. Казали одні, що він добрий; інші ж казали, що ні, він обманює народ. **13.** Відкрито ж ніхто не говорив про нього, бо боялися юдеїв. **14.** Посередині свята Ісус увійшов до храму й навчав. **15.** Дивувалися юдеї, кажучи: Як він знає книги, не вчившись? **16.** Відповів їм Ісус, сказав: **Моя наука - не моя, але того, хто мене послав.** **17.** Якщо хто хоче чинити його волю, той пізнає науку, - чи вона від Бога, чи я кажу від себе. **18.** Хто говорить від себе самого, той шукає собі слави; а хто шукає слави для того, що послав його, той правдивий і немає в ньому неправди. **19.** Чи не Мойсей дав вам закон? А ніхто з вас не виконує закону. Чому ж ви мене хочете вбити? **20.** Юрба відповіла [і сказала]: Чи не біса маєш? Хто тебе хоче вбити? **21.** Відповів Ісус і сказав їм: **Одне діло зробив я, - і всі дивуєтесь.** **22.** Мойсей заповідав вам обрізатися - не тому що воно від Мойсея, але що від батьків, - і ви в суботу обрізуєте чоловіка. **23.** Якщо чоловік приймає обрізання в суботу, щоб не був порушений

закон Мойсея, то чого ж ви на мене гніваєтеся, що я уздоровив у суботу всю людину? **24.** Не судіть з вигляду, але судіть справедливим судом. **25.** Тут же деякі єрусалимці казали: Чи це не той, якого хочуть убити? **26.** Ось, говорить відкрито - і нічого йому не кажуть. Чи справді упевнилися старшини, що він Христос? **27.** Але ж ми знаємо, звідки він є; коли ж прийде Христос, ніхто не знатиме, звідки він. **28.** Тоді Ісус голосно промовив у храмі, навчаючи й розповідаючи: **І мене знаєте, і звідки я знаєте; я не прийшов від себе, але правдивим є той, що послав мене, - ви його не знаєте. 29. Я ж його знаю, бо я від нього, він мене послав. 30.** Намагалися схопити його, але ніхто не простягав до нього рук, бо ще не настала його година. **31.** Багато людей повірили в нього і казали: Коли прийде Христос, чи робитиме він більші чуда від цих, які цей зробив? **32.** Почули фарисеї, що юрба гомоніла таке про нього. І послали фарисеї та архиєреї своїх слуг, щоб схопили його. **33.** Сказав Ісус: **Ще короткий час буду з вами та й піду до того, що послав мене. 34. Шукатимете мене і не знайдете; і де я буду, ви туди не зможете прийти. 35.** Міркували між собою юдеї: Куди це він хоче йти, що ми не знайдемо його? Чи до виселенців між греками хоче йти, та й греків навчати? **36.** Що ото за слово він сказав: **Шукатимете мене і не знайдете; і де я буду, ви туди не зможете прийти? 37.** Останнього великого дня свята Ісус стояв і закликав, кажучи: **Якщо хто спраглий, хай приходить до мене і п'є. 38. Хто вірить у мене, як сказано в Писанні, ріки живої води з нутра його витечуть. 39.** Це він сказав про Духа, якого мали одержати ті, хто повірять у нього. Але Духа ще не було, бо Ісус іще не був прославлений. **40.** [Багато хто] з юрби, почувши ці слова, міркував: Це справді пророк. **41.** Другі твердили: Це Христос. Ще інші говорили: Чи з Галилеї прийде Христос? **42.** Хіба в Писанні не сказано, що Христос прийде з насіння Давидового із Вифлеєма - села, звідки був Давид? **43.** Отже, в народі була незгода щодо нього. **44.** Деякі ж з них хотіли схопити його, але ніхто не простягав до нього рук. **45.** Отже, слуги повернулися до архиєреїв і фарисеїв; а ті дорікали їм: Чому ви не привели його? **46.** Відповіли слуги: Ніколи ще не говорила так жодна людина, [як цей чоловік]. **47.** Відповіли їм фарисеї: Чи й ви, бува, не обмануті? **48.** Хіба хтось із старшин повірив у нього чи з фарисеїв? **49.** Але ця юрба, що не знає закону, - проклята вона. **50.** Каже до них Никодим, який приходив до нього раніше і був одним із них: **51.** Чи судить наш закон заздалегіть людину, не вислухавши і не дізнавшись, що вона робить? **52.** Відповіли йому і сказали: А ти часом не з Галилеї? Досліди й побачиш, що пророк не приходить з Галилеї. **53.** І розійшлися всі по своїх домівках.

Глава 8

1. Ісус же пішов на Оливну гору. **2.** А вдосвіта знову прийшов до храму; весь народ ішов до нього; сівши, навчав їх. **3.** Приводять [до нього] книжники й фарисеї жінку, зловлену під час перелюбу; поставивши її посередині, **4.** кажуть до нього: Учителю, ця жінка явно була спіймана в перелюбі. **5.** В законі Мойсей наказав нам таких побивати камінням. Що ти на це скажеш? **6.** Це розповідали,

випробовуючи його, щоб мати на чому оскаржити його. Ісус же, схилившись додолу, писав пальцем на землі, **7.** [не звертаючи на них уваги]. Як наполягали у своїх запитаннях, підвівся і сказав до них: **Хто з вас без гріха, хай перший кине на неї камінь. 8.** І знову, схилившись, писав на землі. **9.** Вони ж, почувши, [і будучи засоромлені совістю], відходили один по одному, почавши від старших [до останніх]; і лишився сам [Ісус] та жінка, що стояла посередині. **10.** Ісус, підвівши голову [і не побачивши нікого, лиш саму жінку], сказав їй: **Жінко, де вони, [ті, що звинуватили тебе]? Ніхто тебе не засудив? 11.** Вона відповіла: Ніхто, Господи. Сказав їй Ісус: **Я тебе також не засуджую. Іди й відтепер більше не гріши. 12.** Знову промовляв до них Ісус, кажучи: **Я - світло для світу; хто піде за мною, той не ходитиме в темряві, але матиме світло життя. 13.** Тоді сказали йому фарисеї: Ти свідчиш про себе сам і твоє свідчення не є правдивим. **14.** Відповів їм Ісус і сказав їм: **Хоч я свідчу сам про себе, моє свідчення є правдивим, бо я знаю, звідки прийшов і куди йду; 15.** а ви не знаєте, звідки я і куди йду. Ви тілом судите, - я ж не суджу нікого. **16.** А якщо я і суджу, то мій суд є правдивим, бо я не один, але з тим, що мене послав, - з Батьком. **17.** У вашому ж таки законі написано, що свідчення двох людей є правдивим. **18.** Я сам свідчу про себе і свідчить про мене й той, що мене послав, - Батько. **19.** Тоді запитали його: Де твій Батько? Відповів Ісус: **Ані мене не знаєте, ані мого Батька; коли б ви мене знали, то знали б і мого Батька. 20.** Ці слова сказав біля скарбниці, навчаючи в храмі; і ніхто не схопив його, бо ще не надійшла його година. **21.** Знову сказав їм [Ісус]: **Я відходжу і шукатимете мене, і в гріхові своєму помрете. Куди я йду, туди ви не можете піти. 22.** Міркували поміж собою юдеї, чи була сам себе він не вб'є, коли каже: **Куди я йду, туди ви не можете піти? 23.** І говорив їм: **Ви з долу, я з високости; ви - від цього світу, я - не від цього світу. 24.** Тому я сказав вам, що помрете у ваших гріхах. Бо якщо не повірите, що то я, помрете у ваших гріхах. **25.** А вони запитали його: Хто ти? Сказав їм Ісус: **Я - початок, що й кажу вам. 26.** Багато чого маю про вас говорити і судити; але той, хто послав мене, є правдивий; і я світові те говорю, що від нього почув. **27.** Не збагнули вони, що то він говорив їм про Батька. **28.** Отож, сказав їм Ісус: **Коли підіймете Сина Людського, тоді збагнете, що це я і що від себе нічого не роблю, а тільки як навчив мене [мій] Батько, - те й говорю. 29.** Той, хто послав мене, - зі мною; [Батько] не лишив мене самого, бо я завжди роблю те, що йому до вподоби. **30.** Як він це говорив, багато хто повірив у нього. **31.** Тож промовив Ісус до тих юдеїв, які повірили в нього: **Якщо ви перебуватимете в моїм слові, тоді справді будете моїми учнями, 32.** і пізнаєте правду, і правда зробить вас вільними. **33.** Відповіли йому: Ми є Авраамовим насінням і не були ні в кого й ніколи не вільниками. То як же ти кажеш, що станемо вільними? **34.** Відповів їм Ісус: **Щиру правду, щиру кажу вам, що кожний, хто чинить гріх, є невільником гріха. 35.** Але невільник не лишається в оселі вічно; Син же лишається вічно. **36.** Отож, якщо Син визволить вас, то справді будете вільними. **37.** Знаю, що ви є насінням Авраамовим, але прагнете мене вбити, бо моє слово не вміщується в вас. **38.** Я кажу те, що побачив у [мого] Батька; а ви чините те, що чули від

[вашого] батька. **39.** Сказали йому у відповідь: Авраам є наш батько. Каже їм Ісус: **Якби ви були Авраамовими дітьми, ви чинили б діла Авраама; 40.** нині ж прагнете вбити мене - людину, що сказала вам правду, яку почула від Бога: Авраам такого не робив. **41.** Ви робите діла вашого батька. Вони сказали йому: Ми народилися не від перелюбу; маємо одного Батька - Бога. **42.** Сказав їм Ісус: **Якби Бог був вашим Батьком, ви полюбили б мене, бо я від Бога вийшов і прийшов - не від себе ж самого прийшов, але він мене послав. 43.** Чому не розумієте моєї мови? - Бо ви не можете чути мого слова. **44.** Ваш батько - диявол і ви хочете виконувати жадання вашого батька. Той був душогубом від самого початку і в правді не встояв, бо нема в ньому правди. Коли говорить неправду, тоді своє говорить, бо він брехун і батько його. **45.** А коли я правду кажу, - не вірите мені. **46.** Хто з вас оскаржить мене за гріх? Якщо правду кажу, то чому ви мені не вірите? **47.** Хто від Бога, той слухає Божі слова; ви ж тому й не слухаєте, що ви не від Бога. **48.** Відповіли на це юдеї і сказали: Хіба не так ми говоримо, що ти самарянин і біса маєш? **49.** Відповів Ісус: **Я біса не маю; але шаную мого Батька, а ви мене зневажаєте. 50.** Я не шукаю власної слави: є той, хто шукає і судить. **51.** Щиру правду, щиру кажу вам, що коли хто збереже моє слово, не побачить смерти до віку. **52.** Сказали йому юдеї: Отепер ми дізналися, що маєш біса. І Авраам помер, і пророки; а ти кажеш, що коли хто збереже моє слово, не скуштує смерти ніколи. **53.** Чи ти більший від нашого батька Авраама, який помер? Та й пророки повмирали. Ким себе самого робиш? **54.** Відповів Ісус: **Якщо я прославлятиму себе самого, то слава моя - ніщо. Це мій Батько мене прославляє, - той, про якого ви кажете, що він є нашим Богом; 55.** ви його не пізнали; я ж його знаю. І якщо скажу, що не знаю його, то буду подібним до вас - брехуном; але я його знаю та зберігаю його слово. **56.** Авраам, ваш батько, радий був би побачити мій день - і побачив, і втішився. **57.** Сказали йому на це юдеї: Не маєш ще й п'ятдесяти років, а вже бачив Авраама? **58.** Сказав їм Ісус: **Щиру правду, щиру кажу вам: Перш ніж Авраам був, - я є. 59.** Тоді схопили каміння, щоб кидати на нього. Ісус же сховався, і вийшов з храму, [пройшовши між ними, й попрямував далі].

Глава 9

1. А коли йшов, побачив чоловіка, який був сліпим від народження. **2.** Запитали його учні його, кажучи: Учителю, хто згрішив, - він чи батьки його, що сліпим народився? **3.** Відповів Ісус: **Ані він не згрішив, ані його батьки; але - щоб виявилися на ньому Божі діла. 4.** Доки є день, потрібно, щоб робили діла того, хто мене послав; надходить ніч, коли ніхто не зможе робити. **5.** Поки я є в світі, я є світлом для світу. **6.** Сказавши це, плюнув на землю, зробив болото із слини й помазав ним очі сліпому **7.** і сказав йому: **Піди вмийся в Силоамській купелі, що в перекладі означає: посланий.** Отже, пішов він, умився і прийшов видючим. **8.** Сусіди й ті, що бачили його раніше, як він був жебраком, казали: Чи це не той, що сидів і жебрав? **9.** Одні говорили, що це він, інші

говорили, що ні, але подібний до нього. Він [же] казав: Це я. **10.** Тоді випитували в нього: Як тобі відкрилися очі? **11.** Він відповів: Чоловік, що його звать Ісусом, зробив болото й помазав мої очі та сказав мені: **Иди в [купіль] Силоам і вмийся.** Я пішов, умився і я прозрів. **12.** І запитали в нього: Де він? Каже: Не знаю. **13.** Ведуть цього, що був колись сліпим, до фарисеїв. **14.** Того дня, коли Ісус зробив болото й відкрив йому очі, була саме субота. **15.** Знову запитували його фарисеї, як він прозрів. Він сказав їм: Болото поклав мені на очі, я вмився і бачу. **16.** Деякі з фарисеїв говорили: Ця людина не від Бога, бо не шанує суботи. Інші казали: Як може грішна людина робити такі чуда? І була між ними суперечка. **17.** Знову кажуть сліпому: Що ти скажеш про нього, оскільки відкрив твої очі? Він же сказав: Це пророк. **18.** Але юдеї не повірили в те, що був сліпим і став видющим, доки не покликали батьків цього вилікуваного **19.** й не запитали їх, кажучи: Чи це ваш син, про якого ви кажете, що народився сліпим? Як же він тепер бачить? **20.** Відповіли [їм] його батьки і сказали: Знаємо, що він наш син, що народився сліпим, **21.** а чому тепер бачить, - не знаємо, або хто відкрив йому очі, - ми не знаємо. Він дорослий, його й запитайте; хай говорить сам за себе. **22.** Отаке сказали його батьки, бо боялися юдеїв; юдеї вже були змовилися, що коли хто визнає його за Христа, - та й буде відлучений того від синагоги. **23.** Ось чому його батьки сказали: Він дорослий, тож самого його запитайте. **24.** Отже, вдруге покликали чоловіка, що був сліпим, і сказали йому: Віддай славу Богові. Ми знаємо, що той чоловік грішний. **25.** У відповідь він сказав: Чи він є грішником, - не знаю; одне знаю, що я був сліпий, а тепер бачу. **26.** [Ще раз] запитали його: Що він тобі зробив? Як відкрив твої очі? **27.** Відповів їм: Я вам уже сказав - і ви не вислухали. Що іще хочете почути? Чи й ви хочете стати його учнями? **28.** І нарікали на нього, кажучи: Це ти його учень, а ми учні Мойсея. **29.** Ми знаємо, що з Мойсеєм говорив Бог, а цього ми не знаємо, звідки він. **30.** Чоловік сказав їм у відповідь: Дивно, що ви не знаєте, звідки він, а він відкрив мої очі. **31.** Адже відомо, що грішників Бог не слухає, але коли хто Бога шанує і чинить його волю, - того він слухає. **32.** Споконвіку не чувано, щоб хтось відкрив очі тому, хто народився сліпим. **33.** Якби він не був від Бога, то не міг би зробити нічого. **34.** А вони йому у відповідь сказали: Ти весь у гріхах народився - і ти ще нас учиш? І вигнали його геть. **35.** Почувши, що його вигнали геть, Ісус знайшов його і сказав [йому]: **Чи віриш ти в Людського Сина?** **36.** Цей у відповідь сказав: А хто він, Господи, щоб я увірував у нього? **37.** Ісус сказав йому: **І ти його бачив, оце він говорить із тобою.** **38.** Він же сказав: Вірую, Господи, і вклонився йому. **39.** І сказав Ісус: **На суд я прийшов у цей світ, - щоб сліпі бачили, а видючі стали сліпими.** **40.** Почули це деякі фарисеї, що були з ним, і сказали йому: Чи й ми сліпі? **41.** Сказав їм Ісус: **Якби ви були сліпими, то не мали б гріха; але ви кажете, що бачите, - тож гріх ваш залишається на вас.**

Глава 10

1. Щиру правду, щиру кажу вам: хто не входить до овечої кошари дверима, перелазить деінде, той злодій і розбійник; 2. а хто входить дверима, той пастир овець. 3. Йому брамник відчиняє, і вівці слухаються його голосу; він кличе своїх овець на ймення і виганяє їх. 4. Коли всіх своїх овець веде, то йде перед ними, а вівці йдуть за ним, бо знають його голос; 5. за чужим же не йдуть, а втікають від нього, бо не знають чужого голосу. 6. Отаку притчу сказав їм Ісус. Вони не зрозуміли, що означало те, про що говорив їм. 7. Отже, знову сказав [їм] Ісус: Щиру правду, щиру кажу вам, що я - двері для овець. 8. Всі, які приходили переді мною, були злодіями й розбійниками, та вівці їх не послушали. 9. Я - двері; якщо хто мною ввійде, той буде врятований - і ввійде, і вийде, і знайде пасовисько. 10. Злодій приходить тільки для того, щоб украсти, вбити й вигубити. Я прийшов, щоб мали життя - і мали вдосталь. 11. Я добрий пастир. Добрий пастир кладе свою душу за овець. 12. Наймит же і той, що не є пастирем, якому вівці не належать, бачить наближення вовка, лишає овець і втікає, а вовк хапає їх і розполохує [вівці]; 13. [а наймит утікає], бо він таки наймит і не дбає про овець. 14. Я добрий пастир і знаю своїх і знають мої мене, 15. як знає мене Батько, а я знаю Батька, і кладу мою душу за овець. 16. Маю й інших овець, які не з цієї кошари, але мені треба і їх привести: вони почують мій голос, і буде одна отара й один пастир. 17. Саме тому любить мене Батько, що я кладу мою душу, щоб знову її взяти. 18. Ніхто не бере її від мене, але я сам віддаю її. Владу маю її покласти, і владу маю знову її взяти; цю заповідь я дістав від мого Батька. 19. Через ці слова знову виникла незгода між юдеями. 20. Багато з них казали: Він має біса; це навіжений; нащо слухаєте його? 21. Інші казали: Ні, це не слова навіженого; чи ж може біс відкрити очі сліпому? 22. Було саме свято Відновлення в Єрусалимі; стояла зима. 23. І ходив Ісус у храмі - в притворі Соломоновім. 24. Обступили його юдеї і казали до нього: Доки триматимеш нас у непевності? Якщо ти Христос, скажи нам відкрито! 25. Відповів їм Ісус: Я вам сказав - а ви не вірите. Справи, які я чиню в ім'я мого Батька, - вони свідчать про мене. 26. Але ви не вірите, бо ви не з моїх овець, 27. [як я вам сказав]. Мої вівці слухаються мого голосу, і я їх знаю, і йдуть за мною, 28. і я даю їм вічне життя, і не загинуть повік, і ніхто не забере їх з моїх рук. 29. Мій Батько, який дав їх мені, є більшим від усіх, і ніхто не може забрати [їх] з руки [мого] Батька. 30. Я та Батько - ми одне. 31. Знову юдеї взялися за каміння, щоб його побити. 32. Відповів їм Ісус: Багато добрих діл показав я вам від [мого] Батька. За які з цих діл хочете мене каменувати? 33. Відповіли йому юдеї, [кажучи]: Не за добрі діла каменуємо тебе, але за богозневагу; і що ти, будши людиною, робиш себе Богом. 34. Відповів їм Ісус: Чи не написано в вашім законі: Я сказав: ви боги? 35. Якщо богами назвав тих, до яких було слово Боже, - а Писання порушувати не можна, 36. то до того, кого Батько освятив, послав у світ, ви кажете, що він зневажає Бога, бо сказав: Я Божий Син? 37. Якщо не роблю діл мого Батька, не вірте мені; 38. якщо ж роблю, то хоч не вірите мені, - вірте ділам, щоб ви зрозуміли й пізнали, що Батько в мені, а я - в Батькові. 39. І ще раз намагалися схопити його, але він оминув їхні руки. 40. І пішов

знову на другий бік Йордану, на те місце, де Іван колись хрестив, і там зостався. **41.** І численні люди прийшли до нього, і казали, що Іван не зробив ні одного чуда, проте все, що говорив Іван про нього, було правдою. **42.** І багато хто там повірив у нього.

Глава 11

1. Був один хворий, Лазар з Витанії, із села Марії та її сестри Марти. **2.** Це була та Марія, що помазала Господа миром та обтерла його ноги своїм волоссям; її брат Лазар хворів. **3.** Послали сестри передати йому: Господи, той, кого ти любиш, хворіє. **4.** Почувши це, Ісус сказав: **Ця недуга не є на смерть, але на Божу славу, щоб Божий Син прославився через неї.** **5.** Любив Ісус Марту, і сестру її, і Лазаря. **6.** Коли ж почув, що хворіє, тоді залишився на два дні на тому місці, в якому перебував. **7.** Після цього звелів учням: **Підемо знову в Юдею.** **8.** Кажуть йому учні: Учителю, таж ось юдеї намагалися тебе камінням побити, а ти знову туди йдеш? **9.** Відповів Ісус: **Чи не дванадцять годин є на день? Якщо хто ходить удень, - не спотикнеться, бо бачить світло світу цього.** **10.** **Якщо хто ходить уночі, то спотикнеться, бо нема світла в ньому.** **11.** Сказавши це, вів далі: **Наш друг Лазар заснув, - піду розбудити його.** **12.** Сказали його учні: Господи, якщо заснув, - одужас. **13.** Ісус сказав про його смерть, а вони подумали, що говорить про звичайний сон. **14.** Тоді Ісус сказав їм прямо: **Лазар помер, 15. і радію за вас, що я не був там, щоб ви повірили; але ходімо до нього.** **16.** Сказав своїм співучням Тома, званий ще Близнюком: **Ходімо й ми, щоб умерти з ним.** **17.** Прийшовши, Ісус виявив, що він уже чотири дні як був у гробі. **18.** Витанія була близько від Єрусалима, яких п'ятнадцять стадій. **19.** Багато юдеїв прийшло до Марти й Марії, щоб за брата розважити їх. **20.** Коли Марта почула, що йде Ісус, зустріла його. Марія ж сиділа в хаті. **21.** Сказала Марта до Ісуса: Господи, якби ти був тут, не помер би мій брат. **22.** Але й тепер знаю, що Бог дасть тобі те, що лишень попросиш у Бога. **23.** Каже їй Ісус: **Твій брат воскресне.** **24.** Мовить до нього Марта: **Знаю, що воскресне при воскресінні, останнього дня.** **25.** Сказав їй Ісус: **Я є воскресіння і життя; хто вірить у мене, - хоч і помре, житиме.** **26.** **І кожний, хто живе, й вірить у мене, - не помре повік. Чи віриш ти в це?** **27.** Каже йому: Так, Господи, я увірувала, що ти Христос, Син Божий, що приходиш у світ. **28.** Сказавши це, пішла й потайки покликала свою сестру Марію. Мовила потайки: **Учитель прийшов і кличе тебе.** **29.** Вона ж, як почула, швидко встала й пішла до нього. **30.** Бо Ісус ще не прийшов до села, а був на тому місці, де зустріла його Марта. **31.** А юдеї, які були з нею в хаті і втішали її, побачивши, що Марія квапливо встала й вийшла, подалися за нею, гадаючи, що вона пішла до гробниці, щоб там поплакати. **32.** Як прийшла Марія туди, де був Ісус, і його вгледіла, впала йому до ніг і промовила: Господи, якби ти був тут, мій брат не помер би. **33.** Щойно побачив її Ісус, як вона плаче, та юдеїв, що прийшли з нею, які теж плакали, розжалобився духом і сам зворушився. **34.** Спитав: **Де ви його поклали?** Відповіли йому: Господи, іди й поглянь. **35.** Заплакав Ісус. **36.** Загомоніли юдеї: **Дивись, як він**

любив його. **37.** Деякі з них зауважували: Він, який відкрив очі сліпому, чи не міг би зробити так, щоб і цей не помер? **38.** Перебуваючи у внутрішній жалобі, приходить Ісус до гробу. Це була печера, до якої камінь прилягав. **39.** Промовив Ісус: **Відваліть камінь.** Марта, сестра померлого, сказала йому: Господи, вже чути запах, бо чотири дні вже йому. **40.** Зауважив їй Ісус: **Чи не сказав я тобі, що коли віритимеш, - побачиш Божу славу?** **41.** Відвалили камінь, [де лежав померлий]. Ісус звів очі вгору, і промовив: **Батьку, хвалу тобі віддаю, що ти вислухав мене.** **42.** **Я знав, що завжди мене вислухаєш, але задля юрби, що стоїть довкола, я сказав, аби повірили, що ти мене послав.** **43.** Промовивши це, закликав гучним голосом: **Лазарю, виходь!** **44.** [І] вийшов померлий. Руки й ноги його сповиті були пасами, а обличчя - хусткою. Каже їм Ісус: **Розв'яжіть його й пустіть, щоб ходив.** **45.** Тоді багато юдеїв, що прийшли були до Марії і побачили, що він зробив, повірили в нього. **46.** Деякі з них пішли до фарисеїв і розповіли їм, що зробив Ісус. **47.** Зібралися архиєреї і фарисеї на раду й говорили: Що нам робити? Адже ця людина робить багато чуд! **48.** Якщо лишимо його, - всі повірять у нього; і прийдуть римляни, заберуть і місце, і наш народ. **49.** Один з них, якийсь Каяфа, що був того року архиєреєм, сказав їм: Ви нічого не знаєте, **50.** і не думаєте, що нам ліпше, щоб одна людина померла за народ, а не щоб увесь народ загинув. **51.** Це він сказав не від себе, але, будучи того року архиєреєм, пророкував, що Ісус мав померти за народ, **52.** - і не тільки за народ, але щоб і розсіяних Божих дітей зібрати разом. **53.** Отже, з того дня змовилися вбити його. **54.** Ісус більше не ходив відкрито між юдеями, але пішов звідти у край, що біля пустині, до міста, що називається Єфрем, і тут залишався з учнями. **55.** Наближалася юдейська Пасха і багато людей з країни пішло до Єрусалима перед Пасхою, щоб очиститися. **56.** Шукали тоді Ісуса, говорили між собою, стоячи в храмі: Як ви вважаєте, чи не прийде Він на свято? **57.** Видали архиєреї і фарисеї наказ: якщо хто довідається, де він є, щоб доніс, аби схопити його.

Глава 12

1. За шість днів до Пасхи Ісус прийшов до Витанії, де був Лазар, [що помер], якого Ісус воскресив із мертвих. **2.** Влаштували йому там вечерю, а Марта служила. Лазар був одним із тих, що були з ним при столі. **3.** Марія, взявши літру мира - із справжнього дорогоцінного нард, - помазала Ісусові ноги і своїм волоссям обтерла їх. Дім наповнився пахощами мира. **4.** Каже один з його учнів, Юда [Симонів] Іскаріотський, який мав його видати: **5.** Чому б не продати це миро за триста динаріїв і не роздати бідним? **6.** Він сказав це не тому, що журився бідними, але що був злодієм і, маючи калиту, носив те, що вкидали. **7.** Сказав Ісус: **Лиши її, це вона на день мого похорону зберегла.** **8.** **бідних завжди з собою маєте, мене ж - не завжди маєте.** **9.** Довідалось багато юдеїв, що він там, і прийшли не тільки задля Ісуса, а й щоб побачити Лазаря, якого він воскресив із мертвих. **10.** Архиєреї змовилися, щоб і Лазаря вбити, **11.** бо багато через нього

відходило від юдеїв і вірило в Ісуса. **12.** Другого дня багато народу, що прийшло на свято, почувши, що Ісус іде до Єрусалима. **13.** Взяли віття з пальм і вийшли йому назустріч і вигукували, [кажучи]: Осанна! Благословенний, хто йде в ім'я Господнє! Цар Ізраїлю! **14.** А Ісус, знайшовши осли, сів на нього, - згідно з написаним: **15.** Не бійся, дочко Сіонська! Ось Цар твій іде, сидячи на ослі молодому. **16.** Його учні спочатку не зрозуміли цього. Але коли прославився Ісус, тоді згадали, що це було про нього написане, і це йому зробили. **17.** Свідчили люди, які були з ним, коли він викликав Лазаря з гробу і воскресив його з мертвих. **18.** Тому і зустрів його натовп, бо почув, що він учинив це чудо. **19.** Фарисеї гомоніли між собою: Дивіться, нічого не вдієте: весь світ пішов за ним. **20.** Деякі з тих, що прийшли на поклін у свято, були греки. **21.** Вони підійшли до Пилипа, що був з Витсаїди Галилейської, і благали його, кажучи: Пане, хочемо бачити Ісуса. **22.** Приходить Пилип і каже це Андрієві; йдуть Андрій з Пилипом і повідомляють Ісусові. **23.** Ісус сказав їм у відповідь: **Прийшла година прославитися Людському Синові. 24. Щиру правду, щиру** кажу вам, якщо зерно пшениці, впавши на землю, не вмере, воно залишиться одне. Якщо ж умре, - принесе багато плодів. **25.** Хто любить душу свою, погубить її; хто ж ненавидить душу свою в цьому світі, той збереже її у вічному житті. **26.** Якщо хто мені служить, хай іде за мною, і де я є, там і буде мій слуга. Якщо хто мені служить, його пошанує [мій] Батько. **27.** Нині душа моя стривожена. І що скажу? Батьку, врятуй мене від цієї години! Але ж задля цього я і прийшов - на цю годину. **28.** Батьку, прослав своє ім'я. Почувся тоді голос з неба: І прославив я - і знову прославлю. **29.** А юрба, що стояла і чула його, говорила: Це був грім. Ішні казали: То ангел до нього заговорив. **30.** Відповів Ісус і сказав: **Не для мене був цей голос, а для вас. 31. Нині настав** суд цьому світові і нині князь цього світу буде вигнаний геть. **32.** Якщо я буду піднесений від землі, то притягну всіх до себе. **33.** Говорив це, зазначуючи, якою смертю мав умерти. **34.** Відповіли йому з юрби: Ми чули із закону, що Христос перебуває вічно. А ти кажеш, що треба, аби піднісся Людський Син? Хто він, цей Людський Син? **35.** Тоді сказав їм Ісус: **Ще трохи часу** світло є між вами. Ходіть, доки маєте світло, щоб вас не огорнула темрява; і хто ходить у темряві, не знає, куди йде. **36.** Доки маєте світло, вірте у світло, щоб були ви синами світла. Сказавши це, Ісус відійшов і сховався від них. **37.** Хоч він зробив перед ними стільки чуд, - не вірили в нього, **38.** - щоб збулося слово пророка Ісаї, яке він сказав: Господи, хто повірив тому, що чули від нас? І кому відкрилася Господня правиця? **39.** Не могли вірити ще й тому, як казав Ісая, **40.** що засліпив їхні очі, закам'янив їхні серця, щоб не бачили очима, не розуміли серцем і не навернулися, і уздоровлю їх. **41.** Це сказав Ісая, коли побачив славу його й заговорив про нього. **42.** Одначе і багато можновладців повірило в нього, але через фарисеїв не признавались, щоб не бути вигнаними з синагоги; **43.** полюбили бо людську славу більше, ніж Божу славу. **44.** Ісус підніс голос і сказав: **Хто вірить у мене, - той не в мене вірить, а в того, що мене послав. 45. А хто бачить** мене, той бачить того, що мене послав. **46.** Я - світло, що прийшло у світ, щоб кожний, хто вірить

у мене, не перебував у темряві. **47.** Якщо хто почує мої слова і не збереже, я його не суджу: бо я не прийшов, щоб судити світ, але щоб спасти світ. **48.** Хто зрікається мене й не приймає моїх слів, той має свого суддю: слово, яке я сказав, - воно судитиме його останнього дня. **49.** Бо не від себе я говорив, а Батько, який послав мене, - це він дав мені заповідь, що маю сказати і що говорити. **50.** І знаю, що його заповідь - це вічне життя. Що я кажу, то так кажу, як сказав мені Батько.

Глава 13

1. Перед святом Пасхи Ісус, знаючи, що настала його година перейти з цього світу до Батька, виявив любов до своїх, - тих, що в світі, - до кінця полюбив їх. **2.** Під час вечері, як диявол уже поклав був у серце Юди Симонового Іскаріотського його видати, **3.** [Ісус], знаючи, що все дав йому Батько в руки і що від Бога вийшов та до Бога йде, **4.** встав від вечері, скинув одяг і, взявши рушника, підперезався. **5.** Потім налив води до умивальниці і почав мити ноги учням і обтирати рушником, яким був підперезаний. **6.** Наблизився і до Симона-Петра. [А той] каже йому: Господи, чи ж тобі мити мої ноги? **7.** Відповів Ісус і сказав йому: **Що я роблю, ти нині не знаєш, але зрозумієш згодом.** **8.** Каже йому Петро: Не помиєш моїх ніг ніколи. Відповів йому Ісус: **Якщо не вмий тебе, не матимеш частки зі мною.** **9.** Каже йому Симон-Петро: Господи, - не тільки мої ноги, але й руки та голову. **10.** Каже йому Ісус: **Хто вмитий, тому потрібно тільки ноги обмити, бо весь чистий; і ви чисті, але не всі.** **11.** Знав того, хто зрадить його; тому й сказав, що не всі вони чисті. **12.** Коли помив їхні ноги і взяв свій одяг, знову сів при столі і сказав їм: **Чи знаєте, що я зробив вам?** **13.** Ви називаєте мене Учителем і Господом - і добре кажете, бо я ним є. **14.** Отже, я, Господь і Учитель, якщо помив ваші ноги, то й ви повинні мити ноги один одному. **15.** Бо я дав вам приклад, щоб і ви робили так, як я зробив вам. **16.** Щиру правду, щиру кажу вам, що раб не більший за свого господаря, так само, як посланець не більший за того, що послав його. **17.** Якщо це знаєте, то ви блаженні, коли виконуете. **18.** Не про всіх вас кажу. Я знаю, кого вибрав. А щоб збулося Писання: **Хто хліб споживає зі мною, підняв проти мене свою п'яту.** **19.** Ще перед тим, як це станеться, кажу вам: коли це станеться, щоб ви повірили, що то я. **20.** Щиру правду, щиру кажу вам: хто приймає того, кого я пошлю, - мене приймає; а хто мене приймає, - приймає й того, що мене послав. **21.** Промовивши це, Ісус стривожився духом, засвідчив це й сказав: **Щиру правду, щиру кажу вам, що один із вас зрадить мене.** **22.** Учні оглядалися один на одного, не здогадуючись, про кого він говорить. **23.** Один з учнів, якого любив Ісус, лежав при грудях Ісуса. **24.** Кивнув йому Симон-Петро, щоб запитати, хто це міг би бути, про кого говорить. **25.** Прихилившись до грудей Ісуса, каже йому: Господи, хто це? **26.** Відповів Ісус: **Це той, якому я, вмочивши, подам хліб.** Умочивши хліб, бере і дає Юді Симоновому Іскаріотському. **27.** І тоді після цього куска хліба ввійшов у нього сатана. Каже йому Ісус: **Що робиш, - роби швидко.** **28.** Ніхто з тих, що були при столі, не зрозумів, до чого він сказав це йому. **29.** Оскільки в Юди

була калита, то деякі подумали, що Ісус звелів йому купити те, що потрібно було на свято, або щоб дав щось бідним. **30.** Отже, взявши той хліб, зараз же вийшов. Була ніч. **31.** Коли вийшов, каже Ісус: Нині прославився Син Людський - і Бог прославився в ньому. **32.** Якщо Бог прославився в ньому, то Бог прославить його в собі, - і тепер прославить його! **33.** Діти, я з вами буду недовго. Будете мене шукати, і як я казав юдеям, - куди я іду, ви не можете прийти, - те й вам нині кажу. **34.** Нову заповідь даю вам: любіть один одного; як я полюбив вас, - щоб і ви любили так один одного. **35.** З того дізнаються всі, що ви мої учні, коли любов матимете між собою. **36.** Каже йому Симон-Петро: Господи, куди йдеш? Відповів йому Ісус: Куди [я] іду, ти не можеш нині за мною іти, але пізніше підеш. **37.** Каже йому Петро: Господи, чому я не можу нині піти за тобою? Душу мою за тебе покладу. **38.** Відповідає [йому] Ісус: Душу свою за мене покладеш? Щиру правду, щиру кажу тобі: не проспівас півень, як ти тричі зречешся мене.

Глава 14

1. Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в мене вірте. **2.** В оселі мого батька осель багато. А якби не так, то я сказав би вам, бо йду приготувати вам місце. **3.** І коли піду та приготую вам місце, то знову прийду і візьму вас до себе, щоб де я, там і ви були. **4.** А куди я йду, ви знаєте [і] дорогу [знаєте]. **5.** Каже йому Тома: Господи, не знаємо, куди йдеш. [І] як можемо знати дорогу? **6.** Каже йому Ісус: Я є дорога, і правда, і життя. Ніхто не приходить до Батька інакше, як тільки через мене. **7.** Якби ви мене знали, то знали б мого Батька. Відтепер знаєте його і бачили його. **8.** Каже йому Пилип: Господи, покажи нам Батька - і цього нам вистачить. **9.** Каже йому Ісус: Стільки часу я з вами - і ти не знаєш мене, Пилипе? Хто мене бачив, той і Батька побачив. Як же ти говориш: Покажи нам Батька? **10.** Не віриш, що я в Батькові і Батько в мені? Слова, які я кажу вам, не від себе кажу. Батько, що в мені перебуває, - він і творить діла. **11.** Вірте мені, що я в Батькові, а Батько в мені. Якщо ж ні, то за моїми вчинками вірте [мені]. **12.** Щиру правду, щиру кажу вам, що хто вірить у мене, той робитиме діла, які і я роблю, - навіть більші від них зробить, - бо я іду до Батька. **13.** І що тільки попросите в моє ім'я, те й зроблю, щоб прославився Батько в Синові. **14.** Коли про щось попросите мене в моє ім'я, - і те я зроблю. **15.** Якщо любите мене, збережете мої заповіді. **16.** І я попрошу Батька і дасть вам іншого Утішителя, щоб навіки перебував з вами **17.** - Дух правди, якого світ не може прийняти, бо не бачить його і не знає [його]. А ви знаєте його, бо він у вас перебуває і у вас буде. **18.** Не залишу вас сиротами - прийду до вас. **19.** Ще трохи - і світ більше не побачить мене. Ви ж бачите мене, бо я живу - і ви житимете. **20.** Того дня дізнаєтеся, що я в моєму Батькові і ви в мені і я у вас. **21.** Хто має мої заповіді і виконує їх, той мене любить. А хто мене любить, того полюбить і мій Батько, і я полюблю його і з'явлюся йому сам. **22.** Каже йому Юда - не Іскаріотський: Господи, як то, що ти хочеш нам з'явитися, а не світові? **23.** Ісус сказав йому у відповідь: Якщо хто любить мене, той виконає моє

слово; і мій Батько полюбить його - і прийдемо до нього і оселимося в нього. **24.** Хто ж не любить мене, - слів моїх не виконує. Слово, яке чуєте, не моє, але того, хто послав мене, - Батькове. **25.** Це сказав я вам, перебуваючи між вами. **26.** А Утішитель - Дух Святий, - якого Батько пошле в моє ім'я, той вас навчить усього і пригадає вам усе, що я вам казав. **27.** Мир залишаю вам, мій мир даю вам. Не так, як світ дає, я даю вам. Хай не тривожиться ваше серце і не жахається. **28.** Ви чули, що я сказав вам: Я іду, але повернуся до вас. Якби ви любили мене, то тішилися б тому, що [сказав я], - іду до Батька. Адже Батько більший від мене. **29.** Я сказав вам раніше ніж це станеться, щоб, коли воно станеться, - ви повірили. **30.** Небагато вже говоритиму з вами, бо наближається князь світу, а в мені він не має нічого. **31.** Але щоб зрозумів світ: я люблю Батька і, як заповів мені Батько, так і роблю. Вставайте, ходімо звідси.

Глава 15

1. Я правдива виноградна лоза і мій Батько є її господарем. **2.** Усяку галузку на мені, що не приносить плоду, відтинає; але всяку, що родить плід, очищає, аби рясніше родила. **3.** Ви вже чисті через слово, яке я вам сказав. **4.** Перебувайте в мені, а я - у вас. Як галузка не може приносити плоду від себе, якщо не буде на лозі, так і ви, якщо не перебуватимете в мені. **5.** Я є лоза, ви - віття. Хто перебуває в мені і я в ньому, той приносить рясний плід, бо без мене не можете робити нічого. **6.** Хто в мені не перебуває, буде відкинений геть, мов та гілка, і всохне; її беруть та у вогонь кидають і вона згорає. **7.** Якщо ж перебуватимете в мені і мої слова у вас перебуватимуть, то чого тільки захочете, - просить і буде вам. **8.** Тим прославиться мій Батько, якщо великий плід принесете і будете моїми учнями. **9.** Як полюбив мене Батько, так і я полюбив вас: перебувайте ж у моїй любові. **10.** Якщо зберігатимете мої заповіді, перебуватимете в моїй любові, - так само, як я, зберігши заповіді мого Батька, перебуваю в його любові. **11.** Це я сказав вам, щоб моя радість перебувала в вас, а ваша радість була досконалою. **12.** Ось заповідь моя: щоб любили ви один одного так, як я полюбив вас. **13.** Більшої любові ніхто не має, ніж та, коли хто душу свою покладає за своїх друзів. **14.** Ви є моїми друзями, якщо робите те, що я заповідав вам. **15.** Не називаю вас більше рабами, бо раб не знає, що робить його пан; вас же назвав я друзями, бо сказав вам все, що почув від мого Батька. **16.** Не ви мене вибрали, але я вибрав вас і настановив вас, щоб ви ішли і плід приносили і щоб плід ваш залишився, аби те, що тільки попросите від Батька в моє ім'я, він дав вам. **17.** Заповідаю вам, щоб ви любили один одного. **18.** Якщо світ вас ненавидить, знайте, що мене він раніше від вас зненавидів. **19.** Коли б ви були від світу, то своє світ любив би; а оскільки ви не від світу, я вибрав вас від світу, тому світ і ненавидить вас. **20.** Згадуйте слово, яке я сказав вам: Раб не більший за свого пана. Якщо мене переслідували, то й вас переслідуватимуть; якщо моє слово зберегли, то й ваше збережуть. **21.** Але це все робитимуть вам за моє ім'я, бо ж не знають того, хто мене послав. **22.** Якби я не прийшов був і не говорив їм,

то гріха не мали б; а відтепер не мають вже виправдання за свій гріх. **23.** Хто ненавидить мене, - ненавидить і мого Батька. **24.** Якби я серед них не зробив тих діл, яких досі ніхто інший не зробив, то гріха не мали б, а тепер і побачили і зненавиділи мене й мого Батька. **25.** Але щоб збулося слово, написане в їхньому законі: зненавиділи мене даремно. **26.** Коли [ж] прийде Втішитель, якого я вам пошлю від Батька, Дух правди, який походить від Батька, то він свідчитиме про мене. **27.** Та й ви свідчите, бо ви від початку зі мною.

Глава 16

1. Це сказав я вам, щоб ви не спокусилися. **2.** З синагог виженуть вас. Надходить година, що й кожний, хто вбиватиме вас, уважатиме, ніби тим служить Богові. **3.** Зроблять це, бо не пізнали ні Батька, ні мене. **4.** Отож, я сказав вам це, щоб коли прийде їхня година, ви згадували, що я вам сказав. Цього вам не сказав спочатку, бо був з вами. **5.** Нині ж іду до того, хто послав мене, і ніхто з вас не питає мене: Куди відходиш? **6.** Але від того, що я сказав вам, смутком наповнилося ваше серце. **7.** Але я правду вам кажу: краще для вас, щоб я пішов. Бо якщо я не піду, то Втішитель не прийде до вас. Якщо ж піду, - пошлю його до вас. **8.** Прийшовши, він викриє світ за гріх, за правду, за суд. **9.** За гріх, бо не вірять мені; **10.** за правду, бо йду до [мого] Батька і більше не побачите мене; **11.** за суд, бо князь цього світу засуджений. **12.** Ще багато чого маю сказати вам, але не можете знести нині. **13.** Коли ж прийде він, Дух правди, наставить вас на всяку правду; бо не від себе говоритиме, але що почує, те й говоритиме, і сповістить вам, що має настати. **14.** Він мене прославить, бо від мого одержить - і сповістить вам. **15.** Все, що має Батько, - моє; тому я і сказав, що від мене одержить - сповістить вам. **16.** Незабаром більше не побачите мене; і ще незабаром - побачите мене, [бо йду до Батька]. **17.** Деякі учні говорили між собою: Що то значить те, що нам говорить: незабаром не побачите мене; і знову - незабаром побачите мене? Або: йду до Батька? **18.** Отже, говорили: що це означає в нього - незабаром? Не знаємо, що він говорить. **19.** Зрозумівши, що хочуть його запитати, Ісус сказав їм: Чи про те допитуєтеся між собою, що я сказав: незабаром не побачите мене, і знову - незабаром побачите мене? **20.** Щиру правду, щиру кажу вам, що ви заплачете і заридаете, а світ радітиме; ви сумуватимете, але ваш смуток на радість зміниться. **21.** Жінка, коли родить, терпить смуток, бо прийшла її година. Коли ж народить дитину, то вже не пам'ятає смутку через радість, що народилася людина на світ. **22.** І ви, отже, смуток маєте нині. Та знову побачу вас, - і зрадіє ваше серце, і вашої радості вже ніхто не забере від вас. **23.** І того дня мене не проситимете нічого. Щиру правду, щиру кажу вам, чого тільки попросите від Батька в моє ім'я, - дасть вам. **24.** Дотепер ви не просили нічого в моє ім'я. Просіть - і одержите, щоб ваша радість була повною. **25.** Це я в притчах сказав вам; надходить година, коли більше в притчах не говоритиму вам, але відкрито сповіщу вам про Батька. **26.** Того дня попросите в моє ім'я, - і не кажу вам, що проситиму Батька за вас, **27.** бо сам Батько любить вас, - адже й ви мене

полюбили і повірили, що я вийшов від Бога. **28.** Я вийшов від Батька - і прийшов у світ. Знову залишаю світ і йду до Батька. **29.** Кажуть [йому] його учні: Ось нині відкрито говориш і жодної притчі не говориш. **30.** Тепер бачимо, що знаєш усе і не потребуєш, аби хтось тебе питав. Тому віримо, що ти вийшов від Бога. **31.** Відповів їм Ісус: Тепер вірите? **32.** Ось надходить година, і [вже] настала, що розійдетеся кожний до свого, а мене самого залишите. Та я не сам, бо зі мною Батько. **33.** Це я сказав вам, щоб у мені ви мали мир. У світі зазнаєте скорботу. Але будьте відважні: я переміг світ.

Глава 17

1. Після цих слів Ісус звів очі до неба й сказав: Батьку, прийшов час. Прослав твого Сина, щоб [твій] Син прославив тебе. **2.** Як ти дав йому владу над усяким тілом, то і всьому, що ти дав йому, щоб він дав їм вічне життя. **3.** Ото є вічне життя, щоб пізнали тебе - єдиного правдивого Бога, і того, кого ти послав, - Ісуса Христа. **4.** Я прославив тебе на землі, виконав справу, яку ти доручив мені виконати. **5.** І тепер ти мене прослав, Батьку, в себе самого - тією славою, яку я мав у тебе ще перед тим, як постав світ. **6.** Я виявив твоє ім'я людям, яких ти мені дав із світу. Твої вони були - і мені дав ти їх, і вони зберегли твоє слово. **7.** Нині зрозуміли, що все, що ти дав мені, є від тебе. **8.** Бо слова, які ти мені дав, я передав їм, і вони прийняли і правдиво зрозуміли, що я вийшов від тебе, повіривши, що ти мене послав. **9.** Я за них благаю, - не за світ благаю, але за тих, яких ти мені доручив, бо вони твої; **10.** і все моє - твоє, а твоє - моє; і я прославився в них. **11.** Я більше не є в світі. А вони в світі; я ж йду до тебе. Батьку святий, збережи їх у твоє ім'я, яке ти мені дав, - щоб були одне, як і ми. **12.** Коли я був з ними [у світі], я зберігав їх у твоє ім'я, тих, що ти мені дав, - і я їх зберіг, і ніхто з них не загинув, хіба лиш син погібелі, щоб збулося Писання. **13.** Нині ж до тебе йду - і кажу про це в світі, щоб мали повну мою радість у собі. **14.** Я дав їм твоє Слово, але світ їх зненавидів, бо вони не від світу, як і я не від світу. **15.** Не благаю, щоб ти їх забрав від світу, але щоб зберіг їх від злого. **16.** Вони не від світу, як і я не від світу. **17.** Освяти їх правдою [своєю]: слово твоє - правда. **18.** Як ти послав мене у світ, так і я послав їх у світ. **19.** За них я освячую себе, щоб і вони були освячені правдою. **20.** Не за них же тільки благаю, а й за тих, що повірять у мене через їхнє слово, **21.** щоб усі були єдині, - так, як ти, Батьку, в мені, а я в тобі, - щоб і вони в нас були; щоб світ повірив, що ти мене послав. **22.** І я передав їм славу, яку ти мені дав, - щоб були одне, як і ми одне. **23.** Я в них, а ти - в мені, хай будуть досконалі в одиності, [і] щоб світ пізнав, що ти мене послав і ти полюбив їх так, як і мене полюбив. **24.** Батьку, хочу, щоб ті, яких ти мені дав, були зі мною там, де я, щоб побачили мою славу, яку ти мені дав, бо ти полюбив мене раніше від створення світу. **25.** Батьку справедливий! Світ тебе не пізнав, але я тебе пізнав. І вони пізнали, що ти мене послав. **26.** Я виявив їм твоє ім'я і скажу, щоб любов, якою ти полюбив мене, була і в них, і я в них!

Глава 18

1. Сказавши це, Ісус вийшов зі своїми учнями на другий бік потоку Кедрону, де був сад, до якого ввійшов разом зі своїми учнями. 2. Знав же це місце і Юда, що зрадив його, бо часто Ісус збирався там із своїми учнями. 3. Юда, взявши загін і слуг архиєреїв та фарисеїв, прийшов туди із смолоскипами, свічками та зброєю. 4. Ісус, знаючи все, що його очікує, вийшов і каже їм: **Кого шукаєте?** 5. Відповіли йому: Ісуса Назарянина. Каже їм: **Це я.** Стояв з ними і Юда, зрадник його. 6. Щойно сказав їм: **Це я,** - як вони подалися назад і попадали на землю. 7. Знову запитав їх: **Кого шукаєте?** Вони ж знов: Ісуса Назарянина. 8. Відповів Ісус: **Я сказав вам, що це я. Якщо, отже, мене шукаєте, відпустіть цих, щоб відійшли,** 9. щоб збулося мовлене слово: **З тих, кого ти дав мені, я не погубив жодного з них.** 10. Тоді Симон-Петро, маючи меч, витягнув його, вдарив архиєреєвого раба й відтяв йому праве вухо; ім'я того раба - Малх. 11. Сказав Ісус Петрові: **Сховай меч до піхов. Невже ж мені не пити чаші, яку дав мені Батько?** 12. Тоді вояки, тисяцький і юдейська прислуга схопили Ісуса і зв'язали його. 13. Повели спочатку до Анни, тестя Каяфи, який був того року архиєреєм. 14. Це був той Каяфа, який дав пораду юдеям, що краще одній людині вмерти за народ. 15. За Ісусом ішов Симон-Петро та ще один учень. Архиєрей знав цього учня, то він увійшов з Ісусом до архиєреєвого подвір'я. 16. Петро ж стояв біля воріт іззовні. Вийшов учень, який був знайомий архиєреєві, сказав воротареві і ввів Петра. 17. Служниця-воротарка каже Петрові: Чи ти часом не з учнів цього чоловіка? Він відказав: Ні. 18. Стояли тут раби й слуги, які запалили багаття, - бо було холодно, - і грілися. Петро також стояв з ними і грівся. 19. Архиєрей запитав Ісуса про його учнів, про його науку. 20. Ісус відповів йому: **Я говорив світові відкрито. Я завжди навчав у синагогах і в храмі, де сходяться всі юдеї, і потайки не говорив нічого.** 21. **Чому мене питаєте? Запитай тих, які слухали, що я говорив їм. Ось, вони й знають, що я говорив.** 22. Щойно він це сказав, як один з присутніх слуг ударив Ісуса в обличчя, промовивши: Оце ти так відповідаєш архиєреєві? 23. Промовив до нього Ісус: **Якщо я зле сказав, то доведи, що зле; якщо ж добре, то навіщо мене б'єш?** 24. Анна послав його зв'язаним до архиєрея Каяфи. 25. А Симон-Петро стояв і грівся. Тут ще запитали його: Чи ти не з його учнів? Він заперечив і сказав: Ні. 26. Каже один із рабів архиєрея, родич того, якому Петро відтяв вухо: Чи не тебе я бачив з ним у садку? 27. І знову Петро відрікся. І тут заспівав півень. 28. Повели Ісуса від Каяфи до преторію. Був уже ранок, тому вони не ввійшли до преторію, щоб не опоганитися, але щоб могли їсти пасху. 29. Вийшов Пилат до них надвір і каже: Яку скаргу маєте проти цього чоловіка? 30. Відповіли йому і сказали: Якби він не був злочинцем, ми не видали б його тобі. 31. Сказав їм Пилат: Візьміть його і судіть його за вашим законом. Сказали йому юдеї: Нам не можна нікого вбивати, 32. - щоб сповнилося Ісусове слово, що його він сказав, зазначаючи, якою смертю мав умерти. 33. Знову Пилат увійшов до преторію, покликав Ісуса і сказав йому: Чи ти юдейський цар? 34. Ісус [йому] відповів: **Чи ти це від себе говориш, чи інші тобі сказали про мене?** 35. Пилат вів далі: Хіба я

юдей? Твій рід і архиєреї видали тебе мені; що ти зробив? **36.** Відповів Ісус: **Царство моє не від цього світу; якби моє царство було від цього світу, моя служба подбала б, щоб мене не було видано юдеям. Тепер же моє царство не звідси.** **37.** Запитав його Пилат: То ти цар? Відповів Ісус: Ти сам кажеш, що [я] цар. Я для того народився і для того прийшов у світ, щоб свідчити про правду. Кожний, хто від правди, слухає мого голосу. **38.** Каже йому Пилат: А що таке - правда? І сказавши це, знову вийшов до юдеїв і повідомляє їм: Жодної вини я в ньому не знаходжу. **39.** Є у вас звичай, щоб я вам відпустив одного на Пасху. Чи хочете, щоб я вам відпустив юдейського царя? **40.** Тоді закричали вони знову, кажучи: Не його, а Варава. Варава ж був розбійником.

Глава 19

1. Тоді Пилат увяв Ісуса та й звелів бичувати. **2.** Вояки, сплівши вінок із терну, поклали йому на голову і зодягли його в багряницю; підходили до нього **3.** й казали: Радій, юдейський царю! - і били його в обличчя. **4.** І знову вийшов Пилат надвір і каже їм: Ось виводжу його вам надвір, щоб ви пізнали, що я не бачу в ньому жодної провини. **5.** Вийшов Ісус надвір, маючи на собі терновий вінок та багрянний одяг. І каже їм: Оце - людина! **6.** Коли його побачили архиєреї і слуги, закричали, кажучи: Розіпни, розіпни його! Каже їм Пилат: Візьміть та й розіпніть його ви, - бо я не бачу в ньому провини. **7.** Відказали йому юдеї: Ми маємо закон - і за законом він мусить умерти, бо видає себе за Божого Сина. **8.** Коли Пилат почув це слово, то ще більше злякався. **9.** Ще раз зайшов до преторію і каже Ісусові: Звідки ти? Ісус не дав йому відповіді. **10.** Каже йому Пилат: Чому до мене не говориш? Хіба не знаєш, що маю владу тебе відпустити і маю владу розіп'яти тебе? **11.** Відповів йому Ісус: **Не мав би жодної влади наді мною, якби не була вона тобі дана з висоти. Тому той, хто мене видав тобі, має більший гріх.** **12.** Відтак Пилат намагався відпустити його; юдеї ж вигукували, кажучи: Якщо його відпустиш, ти не є другом кесаря. Кожний, хто себе робить царем, - противиться кесареві. **13.** Зачувши це слово, Пилат вивів Ісуса надвір, сів на судейське місце, що зветься літостротон, - гебрайською мовою: гаввата. **14.** Була п'ятниця Пасхи, близько шостої години. Каже юдеям: Ось ваш цар. **15.** Вони зчинили галас: Візьми, візьми та розіпни його. Запитує їх Пилат: Вашого царя розіп'яти? Відповіли архиєреї: Не маємо царя, окрім кесаря! **16.** І тоді він видав його їм на розп'яття. Узяли Ісуса [й повели]. **17.** Несучи свого хреста, вийшов на місце, що називається Лобним, гебрайською мовою - Голгота, **18.** де розп'яли його, а з ним двох інших обабіч; Ісуса - посередині. **19.** Пилат зробив напис і вмістив на хресті. Було написано: Ісус Назарянин - цар юдейський. **20.** Цей напис читало багато юдеїв, бо місце, де розп'яли Ісуса, було неподалік міста; було написано по-гебрайському, по-грецькому і по-римському. **21.** Говорили Пилатові юдейські архиєреї: Не пиши "юдейський цар", але що він сам казав: Я - юдейський цар. **22.** Відповів Пилат: Що я написав, - те написав. **23.** Розіп'явши Ісуса, вояки взяли його одяг і розділили його на чотири частини, - кожному воякові по частині, а також

хитон. Хитон був не шитий, а весь згори тканий. **24.** Тож міркували між собою: Не роздираймо його, але киньмо жереба на нього, - кому припаде. Це щоб збулося Писання, де мовиться: Розділили мій одяг між собою і за мій плащ кидали жереба. Вояки так і зробили. **25.** Стояли біля хреста Ісусового його мати, сестра його матері, Марія Клеопова і Марія Магдалина. **26.** Побачивши матір і учня, що стояв, і якого любив, Ісус промовив до [своїї] матері: **Жінко, ось твій син.** **27.** Потім звернувся до учня: **Ось твоя мати.** І відтоді взяв її учень до себе. **28.** Після цього, знаючи, що все вже сповнилося, каже Ісус, - аби збулося Писання: **Я хочу пити, прагну.** **29.** Стояла повна посудина оцту. Вояки, настромивши на тростину губку, намочену в оцту, піднесли до його уст. **30.** Спробувавши оцту, Ісус сказав: **Скінчилося!** Схиливши голову, віддав духа. **31.** З огляду на те, що була п'ятниця, юдеї, - щоб не лишилися на хресті тіла в суботу, бо був Великдень тієї суботи, - просили Пилата, щоб перебили їхні голінки й забрали. **32.** Тож вояки прийшли і перебили голінки першому й другому, розп'ятому з ним. **33.** Прийшовши до Ісуса, побачили, що він уже помер, і не стали перебивати йому голінок. **34.** Але один вояк списом проколов йому бока, і тут же витекли кров та вода. **35.** І той, що бачив, засвідчив, - і правдиве свідчення його. Він знає, що каже правду, щоб і ви повірили. **36.** Бо це сталося тому, щоб збулося Писання: Кістки його не будуть поламані. **37.** І знову ж, у іншому місці Писання мовиться: Дивитимуться на того, кого прокололи. **38.** Після цього попросив Пилата Йосип з Ариматеї, який був учнем Ісуса, - але таємним, бо боявся юдеїв, - щоб зняти тіло Ісуса. І Пилат дозволив. Тож прийшов і взяв його тіло. **39.** Наспів також і Никодим, - що приходив був до нього вночі раніше, - несучи суміш смирни з алоєм яких сто літрів. **40.** Отож, взяли тіло Ісуса і обвинули його полотном з пахощами, - згідно із звичаєм поховання в юдеїв. **41.** На тім місці, де він був розп'ятий, був розташований сад, а в саду - нова гробниця, в якій ніколи ніхто не був похований. **42.** Тут і поклали Ісуса, з огляду на юдейську п'ятницю, отже гробниця була близько.

Глава 20

1. Першого ж дня після суботи Марія Магдалина прийшла вдосвіта, як ще було темно, до гробниці й побачила, що камінь відсунутий від гробниці. **2.** Біжить, отже, і прибуває до Симона - Петра та до другого учня, якого Ісус любив, і каже їм: Забрали Господа з гробу і невідомо де його поклали. **3.** Тоді вийшов Петро з іншим учнем і попрямували до гробниці. **4.** Бігли обидва разом, та інший учень побіг швидше за Петра і прибув першим до гробниці. **5.** Нахилившись, побачив полотно, що лежало, однак не увійшов. **6.** Тут приспів услід за ним і Симон-Петро, увійшов до гробниці і бачить полотно, що лежало, **7.** хустку, яка була на його голові і яка лежала не з полотном, але окремо, згорнена, в іншому місці. **8.** Тоді ж увійшов і інший учень, що прибіг першим до гробниці, - і побачив, і повірив. **9.** Бо ще не знали з Писання, що то треба було, аби він воскрес із мертвих. **10.** Учні повернулися знову до себе. **11.** А Марія стояла надворі біля гробниці й плакала. Плачучи,

нахилилася до гробниці **12.** і бачить двох ангелів у білому: сиділи - один у головах і один у ногах, де лежало тіло Ісуса. **13.** І кажуть їй: Жінко, чому плачеш? Відповідає їм: Бо взяли мого Господа і не знаю, де поклали його. **14.** Сказавши це, обернулася - і бачить Ісуса, що стояв; та не впізнала, що це Ісус. **15.** Каже їй Ісус: **Жінко, чого плачеш? Кого шукаєш?** Вона, думаючи, що це садівник, каже йому: Пане, якщо ти його взяв, то скажи мені, де ти його поклав; я візьму його. **16.** Каже їй Ісус: **Маріє.** Вона обернулася і каже йому гебрійською мовою: Раввуні! - тобто Вчителю! **17.** Каже їй Ісус: **Не доторкайся до мене, бо ще не зійшов я до [мого] Батька: іди до моїх братів і скажи їм: іду до мого Батька і вашого Батька, до мого Бога і вашого Бога.** **18.** Приходить Марія Магдалина, звіщає учням, що бачила Господа і що він сказав їй це. **19.** Того самого першого дня по суботі, пізньої пори, коли двері, де зібралися [його] учні, були замкнені зі страху перед юдеями, - прийшов Ісус, став посередині й каже їм: **Мир вам!** **20.** Промовивши це, показав їм руки і ребра. Зраділи учні, побачивши Господа. **21.** Сказав їм Ісус знову: **Мир вам! Як послав мене Батько, - і я посилаю вас.** **22.** Сказавши це, дихнув і каже їм: **Прийміть Святого Духа.** **23.** **Кому відпустите гріхи - відпустяться їм; кому затримаєте - затримаються.** **24.** Тома, один із дванадцятьох, званий Близнюком, не був з ними, коли прийшов Ісус. **25.** Казали йому інші учні: Ми бачили Господа. Він сказав їм: Поки не побачу на його руках ран від цвяхів і не вкладу мого пальця в рани від цвяхів, не вкладу своєї руки в його бік, - не повірю. **26.** Через вісім днів знову були в зборі його учні, і Тома з ними. Прийшов Ісус крізь замкнені двері, і став посередині, сказав: **Мир вам!** **27.** Потім каже Томі: **Поклади сюди свій палець, поглянь на мої руки, простягни свою руку і доторкнися до мого боку, - і не будь невірним, але вірним.** **28.** Відповів Тома і сказав йому: Господь мій і Бог мій! **29.** Каже йому Ісус: **Бо ти побачив мене, тому й повірив? Блаженні ті, що не бачили і повірили.** **30.** Багато інших чуд зробив Ісус перед своїми учнями, які не записані в цій книзі. **31.** А це написано було, щоб ви повірили, що Ісус є Христос, Син Божий; і щоб, вірячи, мали ви життя в його ім'я!

Глава 21

1. Після цього знову з'явився Ісус [своїм] учням [по воскресінні з мертвих] біля Тиверіядського моря. А з'явився ж отак. **2.** Були разом Симон-Петро й Тома, прозваний Близнюком, і Натанайл, що був з Кани Галилейської, і сини Зеведеєві, і інші двоє його учнів. **3.** Каже їм Симон-Петро: Іду рибу ловити. Кажуть йому: Ідемо й ми з тобою. Вийшли, [тут же] сіли до човна, та тієї ночі не зловили нічого. **4.** Як настав ранок, став Ісус на березі; але учні ж не пізнали, що це Ісус. **5.** Каже їм Ісус: **Діти, чи є у вас щось поїсти?** Відповіли йому: Ні. **6.** Він же сказав їм: **Закиньте невода праворуч човна - і зловите.** Закинули - і вже не могли витягти їх від великої чисельності риби. **7.** Тоді учень, якого любив Ісус, каже Петрові: Це ж Господь! Симон-Петро, почувши, що це Господь, накинув на себе одяг, бо був нагий, і кунувся в море. **8.** А інші учні попливли човном, -

бо були недалеко від землі, якихось двісті ліктів, - тягнучи невода з рибою. **9.** Як вийшли на землю і побачили, що розкладене багаття і лежить на ньому риба й хліб. **10.** Каже їм Ісус: **Принесіть тієї риби, що ви нині зловили.** **11.** Симон-Петро пішов і витяг на землю невода, повного великих риб, - сто п'ятдесят три; і хоч стільки було, невід не роздерся. **12.** Каже їм Ісус: **Підходьте, обідайте.** Жоден учень не наважився запитати його: Хто ти? Бо знали, що це Господь. **13.** Підходить Ісус, бере хліб, дає їм, і рибу також. **14.** Це вже втретє з'явився Ісус учням після воскресіння з мертвих. **15.** Коли поснідали, каже Ісус Симонові - Петрові: **Симоне Іванин, чи любиш мене більше від цих?** Каже йому: Так, Господи, ти знаєш, що люблю тебе. Каже йому: **Паси мої ягнята.** **16.** Каже йому знову вдруге: **Симоне Іванин, чи любиш мене?** Каже йому: Так, Господи, ти знаєш, що люблю тебе. Каже йому: **Паси вівці мої.** **17.** Каже йому втретє: **Симоне Іванин, чи любиш мене?** Засмутився Петро, що запитав його втретє: **Чи любиш мене?** - і каже йому: Господи, ти все знаєш; ти знаєш, що люблю тебе. Каже йому Ісус: **Паси вівці мої.** **18.** **Щиру правду, щиру кажу тобі, коли ти був молодий, то підперізувався сам і ходив, куди хотів; коли ж постарієш, простягнеш свої руки й інший тебе підпереже та поведе, куди не захочеш.** **19.** Сказав це, знаючи, якою смертю той прославить Бога. Сказавши це, звелів йому: **Іди за мною.** **20.** Обернувшись, Петро побачив учня, якого любив Ісус, що йшов за ним, - того, що на вечері припав був до його грудей, - і сказав: Господи, хто зрадить тебе? **21.** І побачивши його, Петро каже Ісусові: Господи, а цей чого? **22.** Каже йому Ісус: **Якщо хочу, щоб він залишився, доки не прийду, - що тобі? Ти йди за мною.** **23.** І рознеслося це слово між братами, що той учень не помре. Але Ісус не сказав йому, що не помре, але: **Якщо хочу, щоб він залишився, доки не прийду, - що тобі?** **24.** Це той учень, що свідчить про це, який і написав це. Знаємо, що його свідчення правдиве. **25.** Є багато іншого, що зробив Ісус. Якби детально описати все, то, думаю, світ не вмістив би написаних книг. [Амінь.]

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса